

אֶתְוֹן בְּרָשִׁימִין יִדְעֵן, וְאַרְחִין סְתִימִין, בַּר לְזַפְּאִי
 קְשׁוּט, סְמִכִי עַלְמָא ולמדנו שהאותיות של שם ע"ב נתעלו ברשימות ידועות
 ובדרכים נעלמות, והם אינם ידועים לאף אדם אלא רק לצדיקי האמת שהם העמודים שבהם
 העולם עומד, דהיינו שהוא סוד קשר שם ע"ב בשם מ"ב וקשר שם מ"ב בכ"ב אותיות וכ"ב
 אותיות שנקשרות במקומם העליון ומהם מסתעפים כל הנמצאים, והיודע לקשר הדברים
 והאותיות, ידע לברוא עולמות ויפעל בכל מעשה העולם כרצונו וישעבד היסודות לכל אשר
 יחפוץ, ולכן אין סודות אלו נודעים לשום אדם אלא רק לצדיקי האמת (רמ"ק) ♦

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר, תָּא חַיִּי, הֲנִי עֲשִׂרִין
 וְיִתְרִין אֶתְוֹן דְּגִלְפִּין בְּאוֹרֵייתָא אמר רשב"י לרבי אלעזר
 בא וראה כי אלו העשרים ושנים אותיות שהם חקוקות בתורה כי לפי האמת הם עולמות
 רוחניים ומכח סוד צירופם מתהווה התורה כגון כאשר מצרפים שש אותיות ב' ר' א' ש' י' ת'
 נעשית המילה בראשית וכן שאר אותיות התורה (רמ"ק), כִּלְהוּ מִתְפָּרְשֵׁן
 בְּהֵנִי (נ"א מַאֲלִין) עֶשֶׂר אֲמִירָן כולם מתחלקות בעשרה מאמרות שהם סוד עשר
 ספירות. כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה מַאֲלִין עֶשֶׂר, דְּאִינוֹן כְּתִירִי
 מְלָכָא כִּלְהוּ גִלְפִּין בְּאֶתְוֹן יִדְעֵן כי כל מאמר ומאמר מאלו העשרה
 מאמרות שהם סוד העשר ספירות של המלך ז"א כולם נחקקים באותיות ידועות כי לכל
 ספירה יש את האותיות המיוחדות לה (מק"מ) (ד"א אַחֲרָנִין), בְּגִינִי כֶךְ שְׁמָא
 קִדְּישָׁא אֶתְכַפֵּיָא בְּאֶתְוֹן אַחֲרָנִין ומשום כך השם הקדוש הוי"ה
 שהוא בבחינת אור ופנימיות הספירות הוא מתכסה ומתלבש באותיות אחרות שהם הכלים
 וחיצוניות הספירות (רמ"ק), וְכָל אֲמִירָה, אוֹזִיף לְאֲמִירָה עַלְאָה
 הלימוד היסודי

מִנָּה אֶתֹוִי, בְּגִין דְּאֶתְכִּלִּיל הָאִי בְּהָאִי וּבִלְמַמְרָא שֶׁל סְפִירָה הִיא מִשְׁאִילָה אֶת אֹתוֹתֶיהָ לְסְפִירָה שְׁלֹמַעֲלָה מִמֶּנָּה בְּגַלְל שְׁכָל הַסְפִירוֹת נִכְלָלוֹת זֶה בְּזֶה, וְסוּד הַשְּׂאֵלָת הָאֹתוֹת הוּא שְׁכָל סְפִירָה צְרִיכָה לְקַבֵּל גַּם מִהָאֹתוֹת שְׁבַסְפִירָה שְׁלֹמַטָּה מִמֶּנָּה בְּכַדִּי לְהַשְׁלִים אֶת שְׁמָה כְּגוֹן הִסּוּד שֶׁהוּא אֹת ש' הוּא צְרִיךְ אֶת הָאֹת ת' שֶׁל הַמַּלְכוּת בְּכַדִּי לְהַשְׁלִים אֶת שְׁמוֹ לִשְׁתֵּי שְׁפִירוֹשׁוֹ יִסּוּד וְכֵן הַהוּד שֶׁהוּא אֹת ק"ר הוּא צְרִיךְ אֶת הָאֹת ש' שֶׁל הִסּוּד בְּכַדִּי לְהַשְׁלִים אֶת שְׁמוֹ לְשֵׁר"ק כִּי שֵׁר"ק הוּא בַּהוּד וְכֵן בִּשְׂאֵר הַסְפִירוֹת (רמ"ק).
 וְעַל דָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, גְּלִיפָנָא לִיָּה בְּאַתּוּן אַחֲרָנִין,
 בְּגִין דְּאֶתְכִּסִּין דָּא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עַד דְּמַתְקִשְׁרֵן
 בְּלָהוּ בְּחֻדָּא וְלִכְּן אֶת הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ הוִי"ה אֲנִי חוֹקְקִים אוֹתוֹ בְּאֹתוֹת אַחֲרוֹת שֶׁהֵם כ"ב אֹתוֹת שֶׁמִּלְבִּישׁוֹת אֶת אֹתוֹת שֵׁם הוִי"ה שֶׁבְּכָל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּכַדִּי שִׁתְּכַסּוּ וְיִתְלַבְּשׁוּ כָל הַכ"ב אֹתוֹת זֶה בְּזֶה וְזֶה בְּזֶה עַד שְׁכּוֹלָם יִהְיוּ נִקְשָׁרוֹת כְּאַחַד, דְּהֵינּוּ שְׁכָלָלוֹת כ"ב אֹתוֹת יִתְלַבְּשׁוּ בְּאֹתוֹת שֵׁם הוִי"ה כִּי הָאֹת י' מִתְלַבֶּשֶׁת בְּאֹתוֹת א"ב וְאוֹת ה' בְּאֹתוֹת ג"ד וְאוֹת ו' מִתְלַבֶּשֶׁת בְּאֹתוֹת זח"ט וְכֵן בִּשְׂאֵר הַי"ב אֹתוֹת וְה' אַחֲרוֹנָה מִתְלַבֶּשֶׁת בְּאוֹת ת' (רמ"ק).

וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְמַנְדַּע צְרוּפֵי שְׁמָהֶן קְדִישֵׁין וּמִי שְׂרוּצָה לְדַעַת אֶת צִירוּפֵי הַשְּׁמוֹת הַקְדוּשִׁים, לִינְדַּע אֵינּוֹן אֶתּוּן דְּרִשְׁיָמִין בְּכָל פְּתָרָא וּפְתָרָא, וּבְדִין לִינְדַּע וְיִתְקַיֵּים בְּכָלֵא צְרִיךְ לְדַעַת בְּתַחִילָה אֶת הָאֹתוֹת הַרְשׁוּמוֹת בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה וְאִי יָדַע וְיִתְקַיֵּים וַיִּבִּין אֶת כּוֹלָם

[רנ]. וְהָא גְלִיפְנָא לֹון, בְּכָל אֵינֹון אֲתֹון דְּרִשִּׁימִין וַיִּדְעֹון
 בְּכָל כְּתָרָא וּכְתָרָא, מִסְפָּרָא עֲלָאָה דְּשְׁלֹמָה וְאוֹמֵר רִשְׁבִּי
 שֶׁאֲנִי חֲקֵקְתִּי וְכַתַּבְתִּי אֶת צִירוּפֵי הַשְּׁמוֹת בְּכָל אֱלֹוֹת הָאוֹתוּת הַרְשׁוּמוֹת וְהִידוּעוֹת בְּכָל סְפִירָה
 וּסְפִירָה ע"י מַה שֶּׁרָאִיתִי בִּסְפָרוֹ הָעֲלִיֹון שֶׁל שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ. וְהֵכִי סָלִיק בִּידֹון,
 וְחִבְרִיָא גְלִיפִין לֹון, (ס"א וְלִחְבְּרִיָא גְלִיפִין לֹון) וְשִׁפִּיר הוּא וְכֵן עֲלָה
 הַדָּבָר בִּידְנוֹ לַדַּעַת אֶת צִירוּפֵי הַשְּׁמוֹת וְהַחֲבָרִים כְּתָבוֹ אוֹתָם וַיִּפְּהָ עֲשׂוֹ, דְּהָא כָּל
 כְּתָרָא וּכְתָרָא אוֹזִיף לְחִבְרִיָה אֲתֹוִי, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא
 כִּי הָרִי כָל סְפִירָה וּסְפִירָה מִשְׁאִילָה אֶת אוֹתוּתִיהָ לַסְפִּירָה שֶׁלֹּמַעֲלָה מִמֶּנָּה כְּמוֹ שֶׁלֹּמַדְנוּ,
 וְלִזְמַנִּין דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ אֶלָּא, בְּאַתְוִי אֵינֹון דְּרִשִּׁימִין
 בִּיהָ. וְכִלְהוֹ וַיִּדְעֹון לְגַבִּי חִבְרִיָא וְהָא אוֹקִימָנָא לֹון

אור הרשב"י

כל"ך הוא כולו בחסד לפי שהאות ק' ארוכה
 היא בסוד מנצפ"ך שהוא ענין לעצמו וכן השם
 יוה"ך הוא בחכמה ות"ת באמצע ובינה וחסד
 כיצד י' מהחכמה ו' מהת"ת ה' מהבינה ד'
 בחסד אלא שהיא ארוכה ועד"ו בכל שאר
 צירופי השמות ידע וישכיל כל שם ושם במה
 נאחו ומה סודו וכוחו ע"ד החילוקים אשר
 לאותיות כמו שפירשנו ולא נכחיש כי עדין
 הדברים האלו צריכים למודעי וקבלה מפי
 סופרים ומפי ספרים ואני כתבתי כפי מה
 שעלה בחלק עיוני הדל ושכלי החלש וה' יכפר
 בעד ויגלה לנו נפלאות תורתו.

[רנ] וכתב הרמ"ק דהיינו שאם רוצה לדעת כל
 שם ושם בכמה ספירות הוא נאחו והיאך יכול
 בו ואומר רשב"י שיוכל לדעת זאת ע"י שידע
 את האותיות הרשומות כל ספירה וספירה
 דהיינו בכתר וחכמה הם אותיות יא"ב בבינה
 גד"ה בת"ת ו"ט ס"ע בחסד זכ"ל בנבורה חמ"ן
 בנצח פ"צ בהוד ק"ר ביסוד ש' ובמלכות ת'
 ועתה יראה איזה שם רוצה לדעת צירופו למשל
 אם רוצה לדעת מהיכן הוא השם ב"ט ידע
 שהוא מצורף מאות ב' של חכמה ואות י' של
 כתר ומאות ט' של ת"ת ומה ישכיל ששם זה
 הוא בת"ת העולה לחכמה ונקשר בכתר וכן שם

ולפעמים אין הספירה צריכה לאותיות הספירה שתחתיה אלא רק את האותיות הרשומות

בה בלבד וכל הצירופים ידועים אצל החברים והרי ביארנו אותם כראוי.

זָכַרְנוּ אֵינֹן צִדִּיקִיָּא בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְּאֵתִי,

דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעִי בִּיקְרִיהוּן אשריהם הצדיקים

בעולם הזה ובעולם הבא שהקב"ה רוצה בכבודם, **וּמְגִלִּי לְהוֹן רְזִין עֲלָאִין**

דְּשָׁמִיָּה קְדִישָׁא, דְּלֹא גִלִּי לְעֲלָאִין קְדִישִׁין והוא מגלה להם את

הסודות העליונים של שמו הגדול שהוא לא גילה אותם למלאכים העליונים והקדושים כי

המלאכים יודעים רק את צירופי שמות המלאכים ולא את צירופי שמות הקב"ה (רמ"ק),

וְעַל דָּא יָכִיל מִשָּׁה, לְאַתְּעִטָּרָא בִּינִי קְדִישִׁין, וְכִלְהוּ לָא

יְכִלִּי לְמִקְרַב בְּהִדְיָה, כְּנוֹרָא יְקִידָתָא, וְגוֹמְרִי דְּאִשָּׁא ועל

כן משה רבנו יכל להתעטר בעטרת התורה בין המלאכים הקדושים כי הוא ידע את צירופי

השמות ולכן המלאכים לא יכלו להתקרב אליו ולפגוע בו כאשר הוא היה במרום אפילו

שהמלאכים הם כאש שורפת וכגחלי אש, כי משה רבנו הזכיר את השמות הקדושים ועי"ז

המלאכים נבהלו והתבטלו מלפניו (רמ"ק). **דְּאִי לֹאוּ הָכִי, מֵאֵן הָוָה לִיָּה**

לְמִשָּׁה, לְמִיָּקָם בִּינִיָּהוּ דאם לא כן מאיפוא היה למשה כח לעמוד ביניהם.

אַלָּא זָכָא חוּלְקָא דְּמִשָּׁה, דְּהָא כֹּד שְׂאִירִי לְמִלְלָא

עֲמִיָּה קְדִישָׁא בְּרִידָה הוּא, בְּעָא לְמִנְדַּע שְׁמִיָּה קְדִישָׁא (ס"א

שְׁמוֹי קְדִישִׁין), **סְתִים וְגִלְיָא** אלא אשרי חלקו של משה שהרי כאשר התחיל הקב"ה